

Bu İnsanlara Ne Oluyor Ki Kafir Batı'nın Laikliğine ve Onun Ulusal Devletine Koşuyorlar Ama İslam'ın Hilafetinden Kaçıyorlar?!

Bu insanlara ne oluyor ki, sahip oldukları bu azim dinin hükümlerini, hatta dinin kati olanlarını, mefhumlarının ABC'sini, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde Allah'ın indirdikleriyle hükmetmek gibi dinin bilinen zaruri hükümlerini, alış-verişin, pazarlık ve takasın, izin veren veya vermeyen uluslararası koşulların, izin veren veya vermeyen sömürgeci kafir Batı'nın, engelleyen veya izin veren gerçekliğin baskısının, fayda ve zarar arasındaki çatışmanın konusu haline getirdikleri gibi, Aziz ve Alim olan Allah'ın dinini aşağılık ve cahil olan kulu için müzakere ve pazarlık konusu haline getirebiliyorlar?!

Bu insanlara ne oluyor ki, Allah'ın önünde eğiliyorlar ama zihinleri ve kalpleriyle, Allah'ın hükmüne, O'nun şeriatıyla hükmedilmesine ve O'nun şeriatına boyun eğmiyorlar? Bu insanlara ne oluyor ki, sözlü olarak Allah'ı tazim ederlerken fiili olarak Amerika ve kafir Batı'yı yüceltiyorlar; Allah'ın şeriatıyla hükmetmekten kaçınırlarken kafir Batı'ya, onun yasalarına ve uluslararası sistemine yakınlaşıyorlar, gerçekten korkulması gereken, kullarının üstünde her türlü tasarrufa sahip olduğu gibi O'dan korkmaları bir ibadet, itaat, kurtuluş ve mükâfat olan Allah'tan korkmayı hafife alabiliyorlar ve kendilerine hiçbir fayda ya da zararı olmayan ve onlardan korkmaları bir zillet, küçük düşme ve aşağılanma olan kafir Batı'yı tazim edip onlardan korkabiliyorlar?!

Bu insanlara ne oluyor ki, ne zaman İslam'ın Hilafetinden ve Allah'ın şeriatıyla hükmedilmesinden bahsedilse, sanki İslam şeriatı İslam ümmetinin, hatta tüm insanlığın yaşadığı bu ezici kriz için şifa olan bir çözüm değil de bir ikilem ve krizmiş gibi bunları (İslam'ın Hilafeti ve Allah'ın şeriatıyla hükmedilmesini) sorun haline getirip güçleştirebiliyorlar? Bu insanlara ne oluyor ki, Celil, Alim ve Habir olan Allah'ın yol gösterici Nebi'si Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e yönelik şu kavlini işitmeyen, duymayan ve anlamayan kimselerden olabiliyorlar: **طه * مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ "Tâ, Hâ. Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye indirmedik."** [Tâ-hâ 1-2]

Bu insanlara ne oluyor ki, İslam'ımızın Hilafetinin yıkılması, izzetli ve onurlu hayatımız olan İslami hayatımızın ortadan kalkması, toplumumuzun ve beldelerimizin yok edilmesi, ümmetimizin varlığının ve vahdetimizin körelmesi, hadaratımızın güneşinin sönmesi, sömürgeci kafir Batı'nın Rabbimizin şeriatını istismar etmesi, üzerimize laik felsefesinin ve sisteminin küfrünü pekiştirmesi, bizleri kendi medeniyetinin bataklığına gömmesi ve işlerimizi alçak yaratıkların ve onların ajanlarının kötülüklerine emanet etmesi gibi zorluk ve zayıflıkla dolu bu yüzyılda bir fayda görebiliyorlar?! Peki Batı'ya, onun sistemine ve Ruveybidalarına karşı açık küfrü ilan ettiğiniz ve onun sınırlarını, setlerini ve bizlere yüz yıl boyunca dehşet ve eziyetler çektirmek için türettiği laik ulusal

devletini inkar ettiğiniz felaketler, laikliğin kara küfrü ve onun trajik hasadıyla dolu tüm yüzyılın bir faydası oldu mu?! Kâfir Batı'nın laikliğinin, onun felaketleri ve işkencelerinin üzerimize çöken trajedileri ve Şam'ın çektiği eziyetler ve dehşetler öğüt almanız için yeterli değil mi?!

Hilafetimizin kaybolduğu, İslam'ımızın yönetim sahasından ve kendinize ve tüm insanlığa karşı sorumlu olduğunuz halde Batı'nın cehaletine ve onun sömürgeciliğinin vahşeti ve barbarlığına maruz kalmış bu dünyanın liderliğinden yoksun kaldığı son yüzyılın hayatımız, toplumumuz, dinimiz, dünyamız ve ahiretimiz için ciddi ve yıkıcı sonuçlarının gerçekten farkına varmanızın zamanı gelmedi mi; Allah'ın şeriatını uygulama ve tatbik konumuna getirecek İslam'ın Hilafeti olmadan, bu bomboş ıssız çölden, sıkıntılı yaşamdan ve helak edici sefaletten kurtulmayı ve böylece Rabbinizin vaadini hakkıyla yaşamayı nasıl umabilirsiniz: **“Kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz.”** [Tâ-hâ 123]

Emin olun ki bunları Allah'tan başka hiç kimse açığa çıkaramaz; şayet Batı'nın şeytanlarının fısıltılarını teslim olursanız ve Batı ülkeleri de sizleri korkutur ve sizler de boyun eğip itaat ederseniz sakın ha Allah'ın dinine karşı kibirlenmeyin; yükü ehline bırakın, kendinizi temize çıkarın, yaratıcınıza tövbe edin, Allah'ın kulları arasında ve O'nun arzında şeriatının askıya alındığı en büyük günahlara izin vermeyin ki bu günahın, zulmün ve suçun en şiddetlisi ve en büyüğü, İslam topraklarında ve Allah'ın Müslüman kulları arasında kafir Batı'nın kanun ve sistemleriyle hükmetmektir. Bu yolu izleyen, bu yaklaşımı benimseyen, bu yolda yürüyen ya da insanlara bunu süslü gösteren kişilerin vay haline!

Bu insanlara ne oluyor ki, Amerika ve sömürgeci kâfir Batı ülkelerinin deliğine yetmiş kez sokulmalarına rağmen hala tövbe etmiyorlar ve düşünüp öğüt almıyorlar?! Amerika, İslam'ın ve ümmetinin en büyük düşmanı olduğu gibi asrınızın şeytanıdır; o halde Amerika, nasıl olur da Müslümanların meseleleri hakkında tartışabilir, diyalog kurabilir ve müzakere edebilir, hatta şart koşabilir ve dikte edebilir; bakın işte sizler hala korku ve dehşet içinde Amerika'nın kurnazlığı hakkında tartışıp münakaşa ediyorsunuz?! Böyle yaparak, El-Kavi ve el-Metin olan Allah'ın tuzağını, hatta Celle ve Âla'nın şu kavlinde iman ettiğiniz tuzağını hafife almak gibi iğrenç bir şeyin içine düştüğünüzü bilmiyor musunuz: **“Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Fakat ziyana uğrayan bir topluluktan başkası, Allah'ın tuzağından emin olamaz.”** [Araf 99]

Amerika tarafından korkutulanlar, Allah hakkında türlü türlü şeyler düşünenler, Allah'ın arzında O'nun dinini ikame etmenin ve kullarını O'nun şeriatıyla yönetmenin mümkün olmayacağını düşünenler ve bu önerinin sahiplerini baskı altına alan ve onları tüketen bir durum nedeniyle bunun imkansız olduğu konusunda tartışanlar, çekişenler ve hasımlaşanlar için;

Evet, imanı en az ve en zayıf olan kişiler için; eğer bir kişi çaresizlik ve ahlaksızlık arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsa, çaresizliğini ilan etmeli ve Allah'ın arzında ve O'nun kulları üzerinde Allah'ın şeriatını hakim kılmak için İslam'ın Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetinin kurulacağına iman edip kanaat getiren proje sahiplerine yol vermelidir. Sonra onlar çok iyi bilsinler ki, Allah'ın şeriatıyla hükmetmekten aciz kalan biri için velayet veya yönetim yoktur; zira şeriata göre bir yöneticinin şartlarından biri de, Allah'ın şeriatına göre hükmetmenin getirdiği yükleri taşıyabilecek yeterliliğe sahip olmasıdır; bu da çoban (yönetici) ile sürü (teba) arasındaki şerî bir akdi gerektirir ki bu ise onları Allah'ın şeriatıyla yönetmektir. Ayrıca tebaanın işlerini Allah'ın Kitabı ve Peygamberi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetiyle yürütmekten aciz olan biri, yok hükmündedir; peki ya Amerika tarafından korkutulan ve onun şartlarına, diktalarına, küfür sistemine, uluslararası sistemine ve düzenlemelerine yakın durup boyun eğenlere ne demeli?

Allah'a ve ahiret gününe iman eden herkes bilsin ki, sistemin meşruiyeti, tiranın sarayını basıp onun tahtına oturmak değil, şeriatın egemenliğini sağlamak ve Allah'ın şeriatıyla hükmetmektir; dahası sistemin ve yöneticinin meşruiyeti, şeriatın egemenliğinden ve Allah'ın şeriatıyla hükmetmekten ayrılamaz. Şöyle ki; İslam akidesi, devletin temeli olmalıdır; dolayısıyla devletin varlığında, cihazında, muhasebesinde ve onunla ilgili her şeyde İslam akidesi temel olmadıkça hiçbir şekilde var olamaz. İslam akidesi, anayasanın ve şerî kanunlarının temeli olup İslam akidesinden kaynaklanmadığı sürece her ikisiyle ilgili herhangi bir şeyin varlığına asla izin verilmez; zira devletin anayasası ve kanunları, vahyin delillerinden istinbat edilmiş şerî hükümlerdir. Nitekim Celle ve Âla şöyle buyurmuştur: **فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا** “**Hayır, Rabbine andolsun ki; aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin edip sonra haklarında verdiği hükümden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymadan kendilerini tamamen teslim etmedikçe iman etmiş olmazlar.**” [Nisa 65] Aişe Radyallahu Anhe'den rivayet edilen bir hadiste, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ مِنْ عَمَلٍ يَأْتِيهِ مِنَ الْبُحْرَيْنِ بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنْ خَيْرٍ يَّجِدْهُ يَوْمَ يُقَالُ يَا أَيُّهَا الَّذِي ظَلَمَ نَفْسَهُ خُذْ خَطْمَكَ وَاسْمِعْ بَنِيكَ وَأَطْعَمْهُمْ** “**Kim hakkında emrimiz olmayan bir iş yaparsa o reddolunur.**” [Müttefekun Aleyh.]

Sonra kendilerini bu dini kıskananlardan saydığımız bu insanlara ne oluyor ki, bizim için açık hale gelip emin oluncaya, günler bize niyetlerinin iyi veya kötü olduğunu ve bize yaptıklarının güzel veya çirkin olduğunu gösterinceye kadar laik sistemi ve onun kafir laik rejimini yeniden dönüştürmek için çalışanlara karşı sabırlı olmanın ve onlara mühlet vermenin siyasi bir hikmet ve siyasi bir bilinç olduğunu iddia edebiliyorlar?! Ey halkımız, siyasi hikmet ve bilinç, kesin ve yakinen benimseyip inandığımız İslam akidesine göre hak ile birlikte yürümek ve olaylara ve vakıalara İslam akidemizin zaviyesinden hüküm vermek için bakmamızdır. Ayrıca siyasi bilinç, sömürgeci kafir Batı ve kuyruklarının, insanların kendisine karşı isyan ettiği laik sistemi, ajan bir tiranı tiranlık sürecindeki başka bir tiranla geri döndürmeye çalışarak devrim ve değişimin

pusulasını saptırmak için uyguladıkları siyasi saptırmaya karşı akidevi bir mücadeleyi gerektirdiği gibi, yüksek gayelerin ve yüce hedeflerin kısmi gayelere ve acil hedeflere indirgenmesine karşı da akidevi bir mücadeleyi gerektirir; (tıpkı bugün mübarek Şam devriminin, İslami yönetimi ve onun Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetini ikame etmek gibi yüce gayesini, Şam tiranının kaçmasına ve devrilmesine indirgemeye yönelik kurnaz bir girişim gibi); işte bu, zehirli ve ölümcül bir tuzak ve aldatmacadır. Dolayısıyla siyasi bilince sahip bir kişi, işleri akidesinin terazisiyle ölçer ve bunların doğru ya da yanlış olduğuna karar vermek için sonuçlarını beklemez! Bu yüzden deneme, test etme ve sonuçları bekleme, şerî ölçüleri olmayanların ölçüsü olup böyle bir durumda, gerçekçilik ve egemen laik gerçekliğin ölçüleri başarı ve başarısızlığın ölçüsü haline gelir ve işte o zaman geriye gitmiş ve iğrenç laik kafese geri dönmüş oluruz!

Ey halkımız, mesele sizin sandığınız gibi değildir; zira mesele, meşru bir yöneticinin, bizleri Allah'ın şeriatına göre yönetmesi meselesi değildir; işte o zaman mesele, uygulamanın iyi ya da kötü olup olmadığına bakma ve şeriatın hükümlerinin uygulanmasının iyi ya da kötü olduğunu anlamak için ona mühlet verme meselesi haline gelir ki bunu söylemeye bile gerek yoktur. Ancak mesele sizin sandığınızdan ve düşündüğünüzden farklıdır; çünkü mesele çok daha büyüktür ki bu da meselenin, yönetimin temelleri, yönetim felsefesi, yönetim sistemi, fikri referans, yasama kaynakları, anayasa, kanunlar, sistemler ve cihazlarla ilgili olması, dolayısıyla bizim de sistemin şerî veya şerî olmadığını belirlemekle karşı karşıya olduğumuzla ilgili olmasıdır.

Ey halkımız; şüphesiz iman, musibet ve fitne zamanlarında hak bir duruş sergilemektir; zira musibetler, nefislerin ayıplarını ve imanının yakın veya zayıflığını ortaya çıkarır. Dolayısıyla fitnelerin en büyüğü, kişinin dini konusunda fitneye düşmesidir. Yine fitnelerin en büyüğü, Allah'ın şeriatının askıya alınmasına ve Müslümanların Allah'ın düşmanlarının kanunlarıyla yönetilmesine ruhsat veren kişinin yetmiş kez mazeret bulması ve tüm bunları yaparken de düşmanların tuzak ve kurnazlıklarının fitnesinden korunmaya çalışmak gibi batıl ve yanlış bir iddiada bulunmasıdır; oysa asıl görüş, düşmanlarla birlikte hareket etmek ve onların şartlarına ve diktalarına cevap vermektir. **أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا.** “**Bilesiniz ki onlar zaten fitneye düşmüşlerdir.**” [Tevbe 49]

Sonra daha da şaşırtıcı olan ve akıllara durgunluk veren şey ise, bir Müslümanın, Allah'ın şeriatıyla hükmedilmesine ve Müslümanların Rablerinin şeriatıyla yönetilmesi amacıyla İslam'ın Hilafetinin kurulması çağrısında bulunanlar için şerî bir delil ve hak bir yön bulamaması, aksine tartışması, münakaşa etmesi, anlaşmazlık çıkarması ve çekişmesi, dahası zulmetmesi, hapsedmesi ve bu zulmünü meşrulaştırması, aksine daha da ileri giderek bugünkü mevcut laikliğin ve onun ulusal devletinin güç yetirebildiğimiz tek şey olduğunu iddia etmesi, bunun da ötesinde böyle bir durumu meşrulaştırıp süslemek ve onun labirentlerinde yürüyenleri övmek için iftira atmasıdır!

Ey halkımız, sadece iki proje vardır ve bir üçüncüsü yoktur; birisi Rabbani proje ve bir diğeri ise şeytani projedir. O halde ayağınız sağlam bir şekilde bastıktan sonra düşmeden ve Allah yolundan uzaklaşmanın kötü tadını almadan önce, bu iki proje hakkında kararınızı verin; alemlerin Rabbinin İslam'ının projesi mi yoksa asrınızın şeytanı sömürgeci Batı'nın küfür projesi mi, yani Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet mi yoksa sömürgeci kâfir Batı'nın işlevsel ulusal devleti mi, yani cennete götüren proje mi yoksa cehenneme götüren proje mi? Şunu çok iyi biliniz ki Hakîm ve Alîm olan Allah sizin için hiçbir mazeret bırakmamıştır; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَرَّعُوا أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ** **“Sana ve senden önce indirilenlere inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi? Tağutu inkar etmeleri emrolunduğu halde, Tağuta muhakeme olunmak istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor.”** [Nisa 60] Bu ayetin, Allah'ın Resulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem aralarında olduğu halde aralarında anlaşmazlık çıkan iki Yahudi'yi, aralarında hüküm vermesi için bazı rahiplere çağrıda bulunan münafıklardan bir adam hakkında nazil olduğu zikredilmektedir!

İmanla birlikte laiklik, onun ulusal devleti, sistemi ve insan yapımı sistemleri gibi tağutların olduğu küfür vardır; sonra Allah'a itaat ederek Allah'ın şeriatını hakim kılmak ve ibadet ederek O'nun devletini kurmak için çalışmak, ardından hak yol üzerinde istikamet almak vardır; yok eğer hedefiniz olmadan ölürseniz veya İmamınıza ve Halifenize biat etmeden ve Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde İslami hayatınız olmadan eceliniz gelirse, bu size hiçbir zarar vermez. Dolayısıyla Rabbinize itaat ederek, O'nun rahmetini ve rızasını umarak emrolduğunuz gibi İslam'ın doğru yolunda olmanız sizin için yeterlidir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا عِلْمَنَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ **“Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve Onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nurları aydınlatıp gider de, «Ey Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin» derler.”** [Tahrîm:8]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Münâcî Muhammed